

ПОЛЬСЬКИЙ Ілля Самійлович (18. 08. 1924, м. Звенигородка Корсунської округи Київської обл., нині Черкаської обл. — 15. 08. 2001, Харків) — композитор, етномузиколог, педагог. Батько [І. Польської](#). Кандидат мистецтвознавства (1978), професор (1993). Лауреат Республіканського конкурсу композиторів (1983). Член НСКУ (1951). Учасник 2-ї світової війни. Закінчив Харківську консерваторію (1949; кл. композиції [Д. Клебанова](#), теорії музики — [М. Тіца](#)). 1947—62 — викладач історико-теоретичного відділу Харківського музичного училища; від 1962 — у Харківському інституті культури: 1969—77 — завідувач кафедри теорії музики та фортепіано, 1977—91 — доцент кафедри теорії та історії музики, 1991—93 — засновник і завідувач кафедри українського народного хору та музичного фольклору. Водночас від 1960 — голова Правління Музфонду, від 1993 — керівник секції фольклору Харківського відділення СКУ. Серед учнів — [В. Осадча](#), Л. Новикова. Засновник Харківської школи етномузикології. Брав участь у міжнародних, всесоюзних і республіканських конференціях в Україні, РФ, Білорусі, був ініціатором та організатором багатьох

міжнародних та регіональних культурних, мистецьких і наукових проєктів. Консультував творчі об'єднання композиторів-аматорів Полтави, Донецька, Луцька, Хмельницького, Рівного. Виступав на радіо та телебаченні.

Основні твори

опери — «Терем-теремок» (1949, лібрето С. Маршака), «Семиріччя» (1959, лібрето М. Чекменьова), «Герої Бреста» (1966, лібрето А. Бачила), «Тихий ліс, або Любимчик» (1968), «Не забудьте, люди!» (1991, лібрето В. Лукашова); балет «Пролісок» (1960, лібрето Б. Котлярова); для фортепіано — «Прелюд», «Скерцо» (обидва — 1946), 5 дитячих п'єс (1947); для фортепіано з оркестром — Концерт; для віолончелі з оркестром — 2 п'єси (обидва — 1947); для оркестру народних інструментів — Білоруська сюїта (1962); для камерного оркестру — Симфонієта; для хору з оркестром — вокально-симфонічна поема «Пісня про дружбу» (слова П. Горецького, І. Муратова, обидва — 1966); для естрадного оркестру — сюїта «Червона гвоздика» (1967); романси, цикли пісень на слова Лесі Українки, М. Лермонтова, Дж. Байрона, О. Пушкіна та інших, музика до театральних вистав.

Основні праці

Художні особливості ігрових циклів колядної пісенності на Україні та в Білорусії // Українське музикознавство. К., 1973. Вип. 8; Безцінні народні традиції // Пам'ятники України. 1978. № 4; Теорія музики в ракурсе фольклористики: В 2 ч. Тирасполь, 1990 (співавт.); Гармонія в ракурсе фольклористики: В 2 ч. Тирасполь, 1991 (співавт.).

Рекомендована література

1. Галкин В. Композитор Илья Польский // Шолом. 2000. № 2;
2. Ганзбург Г. Ученый, композитор, педагог // Истоки. 2001. № 9;
3. Смаглий Г. Теремку півста! // Слобід. край. 2001, 6 січ.

[В. М. Осадча](#)

Бібліографічний опис:

Польський Ілля Самійлович / В. М. Осадча // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2025. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-891611>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).